

- să existe norme clare și precise care să permită să se prevadă actele și omisiunile care pot face obiectul unui cumul de proceduri și de sancțiuni, precum și coordonarea dintre diferitele autorități, cele două proceduri să fi fost desfășurate într-un mod suficient de coordonat și de apropiat în timp și sancțiunea eventual aplicată cu ocazia primei proceduri pe plan cronologic să fi fost luată în considerare la evaluarea celei de a doua sancțiuni, astfel încât sarcinile pentru persoanele în cauză ce rezultă dintr-un asemenea cumul să fie limitate la strictul necesar, iar ansamblul sancțiunilor aplicate să corespundă gravității încălcărilor săvârșite.

(¹) JO C 401, 4.10.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 martie 2023 (cereri de decizie preliminară formulate de Court of Appeal – Irlanda) – Executarea a două mandate europene de arestare emise împotriva LU (C-514/21), PH (C-515/21)

[Cauzele conexe C-514/21 și C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Revocarea suspendării) și alții]

[Trimitere preliminară – Cooperare polițienească și judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Proceduri de predare între statele membre – Condiții de executare – Motive de neexecutare facultativă – Articolul 4a alineatul (1) – Mandat emis în vederea executării unei pedepse privative de libertate – Noțiunea de „proces în urma căruia a fost pronunțată decizia” – Domeniu de aplicare – Prima condamnare cu suspendare – A doua condamnare – Lipsa persoanei în cauză la proces – Revocarea suspendării – Dreptul la apărare – Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Articolul 6 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 47 și 48 – Încălcare – Consecințe]

(2023/C 173/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

cu participarea: Minister for Justice and Equality

Dispozitivul

- 1) Articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, citit în lumina articolelor 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretat în sensul că,

atunci când suspendarea executării unei pedepse privative de libertate este revocată, ca urmare a unei noi condamnări penale, iar un mandat european de arestare, în scopul executării acestei pedepse, este emis, această condamnare penală, pronunțată în lipsă, constituie o „decizie” în sensul respectivei dispoziții. Nu aceasta este situația deciziei de revocare a suspendării executării pedepsei amintite.

- 2) Articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299,

trebuie interpretat în sensul că

autorizează autoritatea judiciară de executare să refuze predarea către statul membru emitent a persoanei căutate atunci când rezultă că procedura care a condus la o a doua condamnare penală a acestei persoane, determinantă pentru emiterea mandatului european de arestare, a avut loc în lipsă, cu excepția cazului în care mandatul european de arestare conține, în ceea ce privește această procedură, una dintre indicațiile prevăzute la literele (a)-(d) ale acestei dispoziții.

- 3) Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, citită în lumina articolului 47 și a articolului 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretată în sensul că

se opune ca autoritatea judiciară de executare să refuze să predea statului membru emitent persoana căutată, pentru motivul că procedura care a condus la revocarea suspendării care însoțește pedeapsa privativă de libertate pentru executarea căreia a fost emis mandatul european de arestare a avut loc în lipsă, sau să condiționeze predarea acestei persoane de garanția că ea va putea beneficia, în acest stat membru, de o nouă judecată sau de o procedură de apel care să permită reexaminarea unei asemenea decizii de revocare sau a celei de a doua condamnări penale care i-a fost aplicată în lipsă și care se dovedește determinantă pentru emiterea acestui mandat.

(¹) JO C 119, 14.3.2022.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší soud – Republica Cehă) – QT/02 Czech Republic a. s.

(Cauza C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

[Trimitere preliminară – Agenți comerciali independenți – Directiva 86/653/CEE – Articolul 17 alineatul (2) litera (a) – Încetarea contractului de agenție – Dreptul agentului comercial la o indemnizație – Condiții de acordare – Indemnizație echitabilă – Apreciere – Noțiunea de „comision pierdut de agentul comercial” – Comisioane pentru tranzacții viitoare – Noi clienți pe care agentul comercial i-a adus – Clienți existenți cu privire la care agentul comercial a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri – Comisioane unice]

(2023/C 173/07)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: QT

Pârâtă: 02 Czech Republic a. s.

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți

trebuie interpretat în sensul că

comisioanele pe care agentul comercial le-ar fi primit în cazul unei continuări ipotetice a contractului de agenție pentru tranzacțiile care ar fi fost încheiate după încetarea acestui contract de agenție cu noii clienți pe care i a adus comitentului înainte de această încetare sau cu clienții cu privire la care a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri înainte de încetarea menționată trebuie să fie luate în considerare cu ocazia stabilirii indemnizației prevăzute la articolul 17 alineatul (2) din această directivă.

- 2) Articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 86/653

trebuie interpretat în sensul că

plata unor comisioane unice nu exclude din calculul indemnizației prevăzute la acest articol 17 alineatul (2) comisionul pierdut de agentul comercial și care rezultă din tranzacțiile realizate de comitent, după încetarea contractului de agenție comercială, cu clienții noi pe care i a adus comitentului anterior acestei încetări sau cu clienții cu privire la care a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri înainte de încetarea menționată, atunci când acest comision corespunde remunerației forfetare pentru orice contracte noi încheiate cu acești noi clienți sau cu clienții existenți ai comitentului prin intermediul agentului comercial.

(¹) JO C 481, 29.11.2021.